

Використання стандартизованих підходів із різними цільовими аудиторіями є неефективним, оскільки кожна з них є різною, з різними упередженнями і відношенням до усього, що відбувається.

Робота із кожною цільовою аудиторією потребує, насамперед, визначення портрета даної групи, їхніх потреб, очікувань і незадоволень. Такий підхід дозволить вибрати ключовий меседж і канал комунікації, який задовольнятиме саме цю аудиторію, буде сприйнятим і почутим. У цьому випадку можна очікувати на адекватний зворотний зв'язок. А саме зворотний зв'язок слід розглядати у даному процесі як очікуваний результат взаємодії влади і громади території.

Хід реалізації комунікаційної стратегії повинен координувати комунікаційний менеджер чи ціла команда.

При формуванні комунікаційної стратегії її слід обов'язковим чином узгоджувати із стратегією розвитку території задля досягнення синергетичного ефекту від поєднання і взаємопідсилення ефектів заходів кожної стратегії. У цьому випадку можна говорити, що комунікаційна стратегія повинна накладатися на стратегію розвитку території з метою забезпечення ефективного перебігу реалізації кожної з них.

Література:

1. Комунікаційна стратегія громади: тренд чи необхідність? URL: <https://gurt.org.ua/news/informator/59429/>

2. Практичний посібник для працівників комунікаційних структур в органах влади. Упоряд. Зоя Казанджи. Київ, 2016. 112 с.

ЕФЕКТИВНЕ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКЕ ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ ЯК МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ

Кузнєцова М. Д., студентка 5 курсу факультету економічних наук

Лазарєва О. В., професорка кафедри Управління земельними ресурсами факультету економічних наук, д. е. н., професорка

Чорноморський Національний Університет імені Петра Могили

Сталий розвиток сільських територій являє собою такий розвиток села, при якому забезпечуються зростання, диверсифікація і підвищення ефективності сільської економіки, стабілізація чисельності населення та збільшення тривалості життя, повна і продуктивна зайнятість працездатного населення, підвищення рівня та якості життя в сільських районах, раціональне використання і відтворення їх природно-ресурсного потенціалу.

Проблеми сталого розвитку сільських територій досліджувались у наукових працях таких вітчизняних вчених, як О.І. Павлова [1, с. 113-132], А.В. Лісового [2, с. 140-145], А.М. Статівки [3, с. 134–136]. Однак сьогодні ще недостатньо вивчено питання сталого розвитку сільських територій як у

теоретичному, так і в практичному плані, потребують уточнення питання, пов'язані з веденням ефективного сільськогосподарського землекористування.

Забезпечення сталого розвитку сільських територій та їх ефективне функціонування має відбуватися в рамках чотирьох напрямків: створення умов для проживання на сільських територіях; забезпечення техногенної та екологічної безпеки; підвищення конкурентоспроможності сільського господарства; удосконалення системи управління розвитком сільських територій.

В рамках створення умов для проживання на сільських територіях необхідним є:

- впровадження соціальних стандартів і нормативів у сільській місцевості;
- поліпшення демографічної ситуації, зайнятості та підвищення доходів сільського населення;
- розвиток об'єктів інженерної інфраструктури, підвищення якості освітніх послуг відповідно до стандартів початкової, базової і повної середньої, професійної та позашкільної освіти, розвиток лікувально-оздоровчої мережі (реконструкція, ремонт і будівництво нових закладів охорони здоров'я та якості медичного обслуговування сільського населення);
- розвиток мережі фізкультурно-спортивних закладів та спорту;
- розвиток культурно-дозвільної мережі; відновлення та охорона об'єктів історичної, природної та культурної спадщини на сільських територіях, створення сприятливих умов проживання на селі;
- розвиток шляхової мережі на сільських територіях;
- поліпшення мережі сільських відділень зв'язку, розвиток сільського аграрного туризму, народних промислів, підприємництва.

Для вирішення соціальних проблем на селі органам влади доцільно сконцентрувати увагу на таких питаннях:

- проведення суцільної паспортизації сільських населених пунктів з метою оцінки сучасного стану соціальної інфраструктури та визначення перспектив розвитку кожного села;
- визначення соціальних стандартів та нормативів щодо умов проживання сільського населення;
- розроблення на базі даних паспортизації та затверджених соціальних стандартів умов проживання сільського населення регіональних програм розвитку сільських територій;
- створення додаткових робочих місць у сільській місцевості, розвиток підприємництва із сільськогосподарських та несільськогосподарських видів діяльності та на цій основі підвищення доходів сільського населення;
- удосконалення міжбюджетних відносин для розширення фінансових можливостей місцевих органів влади у вирішенні соціальних проблем на селі та забезпечення комплексного розвитку сільських територій.

Для забезпечення техногенної та екологічної безпеки доцільним є:

- вилучення з інтенсивного обробітку деградованих, малопродуктивних та техногенно забруднених сільськогосподарських угідь;

- підвищення родючості ґрунтів та екологізація сільськогосподарського виробництва;
- забезпечення розвитку органічного сільськогосподарського виробництва;
- організація і забезпечення ефективного використання земельних, лісових та водних ресурсів;
- оптимізація землекористування в результаті удосконалення системи реєстрації прав власності на землю та інше нерухоме майно, формування ринкових земельних відносин.

Підвищення конкурентоспроможності сільського господарства можливо досягти шляхом забезпечення економічної ефективності аграрного виробництва та підвищення його конкурентоспроможності; збалансованого розвитку галузей сільського господарства; стимулювання інноваційного розвитку агропромислового виробництва та сільських територій.

На нашу думку, потребує необхідності прийняття Закону України «Про землекористування», в якому слід визначити правові механізми, які б стимулювали орендарів та власників сільськогосподарських земель до:

- ведення багатогалузевого сільськогосподарського виробництва та організації переробки сільгосппродукції;
- збереження родючості й екобезпеки ґрунтів;
- створення робочих місць;
- участі у вирішенні соціальних та побутових проблем на селі, облаштуванні населених пунктів.

Отже, можна дійти висновку, що вирішення проблеми сталого розвитку сільських територій – довгострокове завдання, досягнення якого може бути здійснено в рамках декількох напрямків, які включають в себе соціальні, економічні та екологічні чинники. Сільські території володіють величезним ресурсним потенціалом, різноманітними природно-кліматичними, соціально-культурними та економічними умовами. Раціональне та багатофункціональне використання цього потенціалу – найважливіший фактор сталого соціально-економічного розвитку нашої країни.

Література:

1. Павлов О. І. Сільські території України: функціонально-управлінська модель: монографія. Одеса: Астропринт, 2009. 344 с.
2. Лісовий А. В. Державне регулювання розвитку сільських територій. К.: Дія, 2007. 400 с.
3. Статівка А. М. Правові аспекти забезпечення сталого розвитку сільських територій. *Актуальні проблеми реформування земельних, екологічних, аграрних та господарських правовідносин в Україні*: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (14–15 травня 2010 р., м. Хмельницький). Хмельницький: ХУУП, 2010. С. 134–136.